

บทคัดย่อ

รายงานวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง	การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท เพื่อส่งเสริมทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5
ชื่อผู้วิจัย	จุฑามาศ ตะเย็นกุล
สาขาวิชา	การสอนภาษาไทย
ปีการศึกษา	2559
อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย	อาจารย์ ดร. เด่นดาว ชลวิทย์
คำสำคัญ	แบบฝึกทักษะ , การแต่งคำประพันธ์ , ฉันท

รายงานวิจัยในชั้นเรียน เรื่อง การพัฒนาแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท เพื่อส่งเสริมทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เพื่อสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 (2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึก

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ห้อง ม.5/3 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ (1) แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท ซึ่งแบ่งเป็น 10 ชุด (2) แบบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท เป็นแบบฝึกทักษะแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ และ (3) แผนการสอน จำนวน 10 ชั่วโมง ซึ่งเครื่องมือวิจัยทั้ง 3 ชิ้น เป็นเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง และผ่านการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญที่เกี่ยวข้อง

ผลการวิจัยพบว่า (1) แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80 (2) ทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันทของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อนและหลังการใช้แบบฝึก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.01

Abstract

Title: The Development of Chan Poetry Writing Practice Book to enhance Chan poetry writing skill of Matthayomsuksa 5 students, Nongchok, Bangkok

Author: Juthamart Tayenkul

Major: Program in teaching Thai

Academic year: 2016

Advisor: Professor Dendao Chonlawit

Keywords: practice book, poetry writing, Chan

This research, The Development of Chan Poetry Writing Practice Book to enhance Chan poetry writing skill of Matthayomsuksa 5 students has objectives: (1) To create and develop Chan poetry writing practice book for Matthayomsuksa 5 students into standard base 80/80 (2) To compare pre-study and post-study about Chan poetry writing of students by using Chan poetry writing practice book.

The sampling of this research were students in Matthayomsuksa 5/3 of Bodindecha (Sing Singhaseni) 4 School, Nongchok, Bangkok in semester 2 academic year 2016 that random by purposive sampling.

The research's materials were (1) 10 Chan poetry writing practice books (2) Chan poetry writing evaluate form; 30 objectives (3) Lesson plan 10 hours. Researcher studied other documents and made the materials for research. These materials were checked by experts.

The results of this research were

1. The Chan poetry writing practice Book for Matthayomsuksa 5 students was efficient follow to standard base 80/80.
2. Pre-study and post-study about Chan poetry writing skill of students by using Chan poetry writing practice book were different at 0.01 levels of significant.

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ได้เล็งเห็นความสำคัญของการใช้ภาษา จึงได้กำหนดให้เปิดสอนวิชาภาษาไทยในทุกระดับชั้น มีทั้งรายวิชาบังคับและรายวิชาเลือก โดยหลักสูตรกำหนดเป็นมาตรฐานการเรียนรู้เอาไว้ใน มาตรฐาน ท 4.1 : เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ ซึ่งมาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้นที่ 4 คือ ชั้น ม. 4 – 6 ข้อที่ 4 กำหนดให้ผู้เรียนต้องสามารถแต่งคำประพันธ์ได้ โดยแสดงความคิดเชิงสร้างสรรค์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการฝึกแต่งคำประพันธ์ ต้องอาศัยความสามารถทุกทักษะ และต้องใช้เวลาพอสมควร หลักสูตรทุกช่วงชั้นจึงกำหนดให้เรียนเกี่ยวกับการแต่งคำประพันธ์ ในหลักสูตรภาษาไทย รายวิชาพื้นฐาน และรายวิชาเพิ่มเติม สำหรับคำประพันธ์ที่กำหนดไว้สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ในหลักสูตร ได้แก่ กาพย์ โคลง ร่าย และ ฉันท์

จากหลักสูตรดังกล่าว การแต่งคำประพันธ์เป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่ง ที่หลักสูตรได้ปลูกฝังให้เยาวชน ตั้งแต่ระดับประถมศึกษาขึ้นไปได้ฝึกแต่งคำประพันธ์ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งสอดคล้องกับ วิทย์ ศิวะศรียานนท์ (2504 : 26) กล่าวถึงลักษณะของภาษาไทยว่า “ภาษาไทยเป็น ภาษาภาพยอกลอนมากกว่าภาษาร้อยแก้ว เพราะแต่ไหนแต่ไรมาแล้ว คนไทยชอบจังหวะ ชอบสัมผัสคล้องจอง แม้ในภาษาพูดสามัญ” เช่นเดียวกับ ชลดา เรื่องรักขลิขิต และ สุจิตรา จงสถิตวัฒนา (2542 : 1) ได้กล่าวว่า “คนไทยมีนิสัยเจ้าบทเจ้ากลอน จะเจรจาสิ่งใดเรื่องใดก็มักใช้ถ้อยคำที่มีสัมผัสต่อเนื่องคล้องจองกันมาตั้งแต่ สมัยโบราณกาล ดังจะเห็นตัวอย่างได้จากเพลงพื้นเมือง บทผญา คำพังเพย สุภาษิต บทเพลง ไม่ว่าจะเป็นเพลง ไทย หรือเพลงไทยสากลและวรรณคดีร้อยกรองเรื่องต่าง ๆ คนไทยยังนิยมฟังคำหรือข้อความที่มีลักษณะรื่น ไหลอันเกิดจากรับส่งสัมผัสกันด้วย เพราะนอกจากจะฟังรื่นหูได้รสไพเราะแล้ว ยังช่วยให้สามารถจดจำ เนื้อความเหล่านั้นได้ง่ายขึ้น”

ผู้วิจัยเห็นว่า คำประพันธ์ประเภทฉันท์ เป็นบทร้อยกรองที่มีความไพเราะ ด้วยมีลักษณะเฉพาะตัวที่เป็นเอกลักษณ์ คือ มีการบังคับคำครุ – คำลหุ จึงทำให้เกิดความโดดเด่นต่างจากคำประพันธ์ประเภทอื่นๆ ผู้แต่งต้องมีความสามารถในการเลือกสรรคำมาใช้ในการแต่ง หากนักเรียนได้รับการฝึกฝนก็จะสามารถแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ได้ ประกอบกับประสบการณ์ในการสอนของผู้วิจัยในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ผู้เรียนมักมีทัศนคติไม่ดีกับการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ อีกทั้งไม่สามารถแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ได้ ผู้วิจัยจึงต้องการสร้างแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดการเรียนรู้จากการลงมือปฏิบัติ ซึ่งจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่คงทนแก่ผู้เรียน และนำมาซึ่งทัศนคติที่ดีต่อการเรียนรู้เรื่องอื่น ๆ ในรายวิชาภาษาไทยต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อสร้างและพัฒนาแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80 / 80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ก่อน และหลังการใช้แบบฝึก

สมมติฐาน

1. ได้แบบฝึกแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80
2. ทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5

ขอบเขตการวิจัย

1. ขอบเขตด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

- ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ เขตหนองจอก จังหวัดกรุงเทพมหานคร ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 10 ห้องเรียน
- กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 ห้อง ม.5/3 ซึ่งได้มาโดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

2. ตัวแปรที่ศึกษา

- ตัวแปรต้น คือ การเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5
- ตัวแปรตาม คือ ทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ของนักเรียน

3. ขอบเขตด้านระยะเวลา

- ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 จำนวน 10 ชั่วโมง (ประมาณเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้แบบฝึกแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ สำหรับครูผู้สอน
2. นักเรียนเกิดการพัฒนาความสามารถในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์
3. เป็นแนวทางในการสร้างแบบฝึกแต่งคำประพันธ์ประเภทอื่นต่อไป

เอกสารและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

1. ความหมายของแบบฝึก

สุนันทา สุนทรประเสริฐ (2544 : 1) ให้ความหมายของแบบฝึกว่า เป็นอุปกรณ์การเรียนการสอนอย่างหนึ่งที่ครูใช้ฝึกทักษะหลังจากที่นักเรียนได้เรียนเนื้อหาจากแบบเรียนแล้ว โดยสร้างขึ้นเพื่อเสริมสร้างทักษะให้แก่ นักเรียน มีลักษณะเป็นแบบฝึกที่มีกิจกรรมให้นักเรียนกระทำโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความสามารถของนักเรียน

2. ความสำคัญของแบบฝึก

ฉลาด สมพงษ์ (2547) กล่าวว่าแบบฝึกมีความสำคัญต่อการเรียนการสอนเป็นส่วนเพิ่มเติมหรือเสริมหนังสือเรียน ช่วยลดภาระของครูได้มาก ตลอดจนช่วยเสริมทักษะการใช้ภาษาให้ดีขึ้น และการให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะจะช่วยจัดบรรยากาศของนักเรียนได้ชัดเจน เพื่อที่ครูจะได้แก้ไขปรับปรุงเฉพาะจุดอย่างทันที่

3. รูปแบบของแบบฝึก

สุวิทย์ มูลคำ และ สุนันทาสุนทรประเสริฐ (2550) กล่าวถึงรูปแบบของแบบฝึก ดังนี้

- 1) แบบถูกผิด เป็นแบบฝึกที่เป็นประโยคบอกเล่า ให้ผู้เรียนอ่านแล้วเลือกใส่เครื่องหมายถูกหรือผิดตามดุลยพินิจของผู้ตอบ
- 2) แบบจับคู่ เป็นแบบฝึกที่ประกอบด้วยคำถามหรือตัวปัญหา ซึ่งเป็นตัวยืนไว้ในสดมภ์ซ้ายมือ โดยมีที่ว่างไว้หน้าข้อ เพื่อให้ผู้เรียนเลือกหาคำตอบที่กำหนดไว้ในสดมภ์ขวามือมาจับคู่กับคำถามให้สอดคล้องกัน โดยใช้หมายเลขหรือรหัสคำตอบไปวางไว้ที่ว่างหน้าข้อคำถามหรือใช้การโยงเส้นก็ได้
- 3) แบบเติมคำหรือข้อความ เป็นแบบฝึกที่มีข้อความไว้ แต่จะเว้นช่องว่างไว้ให้ผู้เรียนเติมคำหรือข้อความที่หายไป ซึ่งมีคำหรือข้อความที่นำมาเติมอาจเติมอย่างอิสระหรือกำหนดตัวเลือกให้เติมก็ได้

4) แบบหลายตัวเลือก เป็นแบบฝึกเชิงแบบทดสอบ โดยจะมี 2 ส่วน คือ ส่วนที่เป็นคำถาม ซึ่งจะต้องเป็นประโยคคำถามที่สมบูรณ์ชัดเจนไม่คลุมเครือ ส่วนที่ 2 เป็นตัวเลือก คือ คำตอบ ซึ่งอาจจะมี 3-5ตัวเลือกก็ได้ ตัวเลือกทั้งหมดจะมีตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุดเพียงตัวเลือกเดียว ส่วนที่เหลือเป็นตัวลวง

5) แบบอัตนัย คือ ความเรียงที่เป็นแบบฝึกที่มีคำถาม ผู้เรียนต้องเขียนบรรยายตอบอย่างเสรี ตามความรู้ความสามารถ โดยไม่จำกัดคำตอบ แต่จำกัดในเรื่องของเวลา อาจใช้ในรูปแบบของคำถามทั่วไป หรือเป็นคำสั่งให้เขียนเรื่องราวต่าง ๆ ก็ได้

4. หลักจิตวิทยาที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบฝึก

สุจริต เพียรชอบ และ สายใจ อินทรมพรรย์ (2522 : 52 - 62) กล่าวว่า การสร้างแบบฝึกต้องยึดตามทฤษฎีการเรียนรู้ทางจิตวิทยา ดังนี้

1) กฎการเรียนรู้ของธอร์นไดค์ (Thondike) เกี่ยวกับกฎแห่งการฝึกหัด (Law of Exercise) ซึ่งกล่าวว่า สิ่งใดก็ตามที่มีการฝึกหัดหรือกระทำบ่อย ๆ จะทำให้ผู้ฝึกมีความคล่อง และสามารถทำได้ดี ในทางตรงกันข้าม สิ่งใดก็ตามที่ไม่ได้รับการฝึกหัดหรือทอดทิ้งไปนานแล้ว ย่อมจะทำให้ทำได้ไม่ดี ต่อเมื่อมีการฝึกฝนหรือกระทำซ้ำก็จะช่วยให้เกิดทักษะเพิ่มขึ้น

2) ความแตกต่างระหว่างบุคคล ควรคำนึงถึงนักเรียนว่าแต่ละคน มีความรู้ ความถนัด ความสามารถ และความสนใจแตกต่างกัน ในการสร้างแบบฝึกจึงควรพิจารณาถึงความเหมาะสม คือ ไม่ยากและไม่ง่ายเกินไป และควรมีหลาย ๆ แบบ

3) การจูงใจผู้เรียน โดยการเริ่มจากแบบฝึกหัดง่าย ไปหายากเพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจของผู้เรียน ซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จในการฝึกและช่วยยั่วยุให้ติดตามต่อไป

4) ใช้แบบฝึกสั้น ๆ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย

รัชนี ศรีไพรวรรณ (2517 : 189) กล่าวถึงหลักในการจัดทำแบบฝึก ดังนี้

1) ให้สอดคล้องกับหลักจิตวิทยาและพัฒนาการของเด็ก

2) จัดเนื้อหาให้ตรงกับความมุ่งหมาย

3) ต้องคำนึงถึงความแตกต่างของเด็ก

4) แบบฝึกหัดต้องมีคำชี้แจงง่าย ๆ สั้น ๆ เพื่อให้เด็กเข้าใจ

5) ต้องมีความถูกต้อง อย่าให้มีข้อผิดพลาดได้

6) ใช้เวลาให้เหมาะสมกับวัย

7) ควรทำแบบฝึกหัดหลาย ๆ แบบเพื่อให้เด็กเรียนรู้ได้กว้างขวาง

8) กระดาษที่ให้เด็กทำแบบฝึกหัดต้องเหนียวและทนทานพอสมควร

ก่อ สวัสดิพานิช (2514 : 12) ได้แนวคิดดังนี้

1) แบบฝึกควรมีหลายแบบเพื่อให้เด็กไม่เบื่อ

2) ควรเป็นแบบฝึกหัดสั้น ๆ

3) ควรให้ฝึกในสถานการณ์ที่แตกต่าง

4) ควรมีการประเมิน และควรประเมินผลขณะที่ฝึกหัดเพื่อดูว่าเด็กเกิดความชำนาญในทักษะเพียงใด

นิตยา ฤทธิ์โยธี (2520 : 1) ได้ให้แนวคิดดังนี้

1) เกี่ยวข้องกับบทเรียนที่เรียนมาแล้ว

2) เหมาะสมกับระดับวัยหรือความสามารถของเด็ก

3) มีคำชี้แจงสั้น ๆ ที่ทำให้เด็กเข้าใจวิธีทำได้ง่าย

4) ใช้เวลาเหมาะสม หรือใช้เวลาไม่นาน

5) เป็นสิ่งที่น่าสนใจและท้าทายให้แสดงความสามารถ

สรุปได้ว่า การสร้างแบบฝึกให้ดีขึ้น จะต้องคำนึงหลักจิตวิทยาในการเรียนรู้ และต้องเป็นสิ่งที่น่าสนใจ และท้าทายความสามารถของผู้เรียน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับคำประพันธ์ประเภทฉันท

1. ความหมายของคำประพันธ์ประเภทฉันท

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน (2525 : 246) ให้ความหมายของฉันทไว้ว่า “ชื่อคำประพันธ์ชนิดหนึ่งที่วาง ครุ ลหุ เป็นแบบต่าง ๆ” ซึ่งสอดคล้องกับ สิทธา พินิจภูวดล และประทีป วาทิกทินกร (2516 : 58) ที่กล่าวว่า “ฉันทเป็นร้อยกรองที่มีระเบียบบังคับคำหนักเบา หรือคำครุ ลหุ เป็นสำคัญ นอกจากนั้นก็บังคับในเรื่องคณะและสัมผัสด้วย”

วราภรณ์ บำรุงกุล (2537 : 115) กล่าวถึงความหมายของฉันทว่า “คือคำประพันธ์ชนิดหนึ่งซึ่งกวีร้อยกรองขึ้น โดยกำหนดคณะ สัมผัส และตำแหน่งของครุ ลหุ เป็นสำคัญ”

สรุปว่า ฉันท คือ คำประพันธ์ประเภทร้อยกรองชนิดหนึ่ง ซึ่งบังคับ คณะ สัมผัส และพยางค์ที่เป็นครุ ลหุ ขึ้นอยู่กับประเภทของฉันทแต่ละชนิด

2. ประเภทของคำประพันธ์ประเภทฉันท

สุภาพร มากแจ้ง (2536 : 6) และ ธงชัย สุนนจักร (2538 : 44) กล่าวถึงประเภทของฉันทในลักษณะเดียวกัน คือ ฉันทแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ๆ ดังนี้

1) ฉันทวรรณพฤติ คือ ฉันทที่กำหนด สระ หรือเสียง ครุ ลหุ หรือกำหนดวิธีแต่งด้วยคณะฉันท มี 81 ฉันท โดยคณะฉันทหนึ่งกำหนดให้มี 3 เสียง หรือ 3 พยางค์

2) ฉันทมาตราพฤติ คือ ฉันทที่กำหนดวิธีแต่งโดยการนับมาตราเป็นหลัก มี 27 ฉันท โดยกำหนดมาตรา คือ ครุ 1 เสียง เท่ากับ 2 มาตรา ลหุ 1 เสียง เท่ากับ 1 มาตรา

รวมฉันท 2 ประเภท มี 108 ฉันท จึงเรียกรวมกันว่า ฉันทลักษณ์ 108 ชนิด

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึก

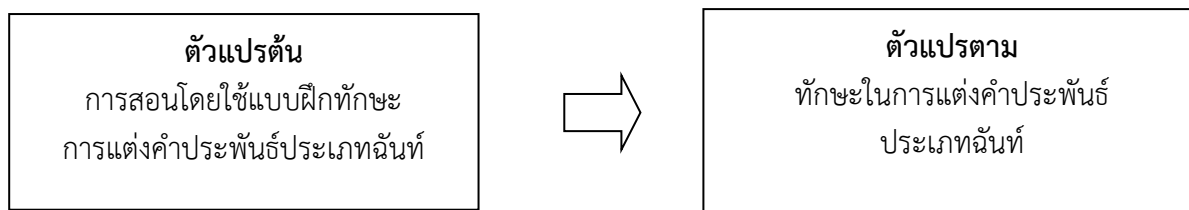
พรสวรรค์ คำบุญ (2534) ได้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึก โรงเรียนร่องคำ จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 60 คน ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเขียนคำของนักเรียนที่เรียนโดยแบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึก แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผกาดี ปัญญวรรณศิริ (2540) ได้สร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ร ล และ พยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว เพื่อใช้เสริมการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ผลการวิจัยพบว่าแบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีประสิทธิภาพ 83.46 / 92.06 ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านก่อนและหลังการใช้แบบฝึกของกลุ่มทดลองสูงกว่ากลุ่มควบคุมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับคำประพันธ์ประเภทฉันท

พรทิพย์ เสาวโค (2543) ได้ศึกษาเรื่อง การสร้างแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนโปรแกรม ศิลป์-ภาษา โรงเรียนป่าพะยอมวิทยาคม อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง ทดลองกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 30 คน เวลาทดลองวันละ 1 คาบ คาบละ 50 นาที สัปดาห์ละ 2 วัน รวมเวลาฝึก 10 วัน ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันทหลังใช้แบบฝึกสูงกว่าก่อนใช้แบบฝึกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

กรอบแนวคิดของงานวิจัย

เครื่องมือการวิจัย

1. แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท ซึ่งแบ่งเป็น 10 ชุด
2. แบบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท (วัด ก่อน และหลังการใช้แบบฝึก)
3. แผนการสอน จำนวน 10 ชั่วโมง

การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างและหาคุณภาพของแบบฝึก ดำเนินการสร้างดังนี้

1. ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน (ท32102) ว่าต้องการให้นักเรียนเกิดทักษะอะไรเกี่ยวกับการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันทบ้าง
2. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ ว่าแบบฝึกแบบใดที่เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท
3. สร้างแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท
4. นำแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันทที่สร้างขึ้นไปตรวจสอบคุณภาพ ดังนี้
4. นำแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท ให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) ระหว่างข้อความของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ กับผลการเรียนรู้/จุดประสงค์การเรียนรู้
5. นำแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท ให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความเหมาะสมระหว่าง ข้อความของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท กับผลการเรียนรู้/จุดประสงค์การเรียนรู้ โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ซึ่งมี 5 ระดับ
6. นำแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันทไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อคำนวณหาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ 80/80
7. จัดพิมพ์แบบฝึกทักษะ แล้วนำแบบฝึกทักษะการอ่านแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท ที่ปรับปรุงแล้วไปใช้จริงกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 ซึ่งเป็นกลุ่มทดลอง

การสร้างและหาคุณภาพของแบบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท ดำเนินการสร้างดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาและรูปแบบของแบบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท
2. กำหนดจุดมุ่งหมายของแบบของแบบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท ให้อยู่ในรูปแบบจุดประสงค์เชิงพฤติกรรม
3. จัดทำตารางวิเคราะห์ข้อสอบ
4. ความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity)
5. ทดลองใช้ เพื่อหาอำนาจจำแนก
6. หาความเที่ยง

วิธีการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1. ศึกษาข้อมูล และกำหนดวัตถุประสงค์ของการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้แก่
 - ศึกษาจุดประสงค์การเรียนรู้ของรายวิชาภาษาไทยพื้นฐาน (ท32102) ว่าต้องการให้นักเรียนเกิดทักษะอะไรเกี่ยวกับการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์บ้าง
 - ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแบบฝึกทักษะ ว่าแบบฝึกแบบใดที่เหมาะสมกับการพัฒนาทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์
2. กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่
 - แผนการสอน จำนวน 10 ชั่วโมง
 - แบบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์
 - แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ จำนวน 10 ชุด
3. สร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
4. ตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้
 - ให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) ของ แผนการสอน จำนวน 10 ชั่วโมง โดยหาค่า IOC
 - ให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) ของ แบบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ ซึ่งใช้เป็นแบบวัด ก่อน / หลังเรียน โดยหาค่า IOC
 - หาอำนาจจำแนก และหาความเที่ยง โดยนำแบบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
 - ให้ผู้เชี่ยวชาญ ตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content validity) ของ แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ จำนวน 10 ชุด โดยหาค่า IOC
 - ให้ผู้เชี่ยวชาญ ประเมินความเหมาะสม ของ แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ จำนวน 10 ชุด โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)
 - หาประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ 80/80 โดยนำแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ไปทดลองใช้ (Try out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มทดลอง
5. จัดพิมพ์เอกสารต่าง ๆ ที่ใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย หลังปรับปรุงแก้ไขตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญแล้ว
6. นำเครื่องมือไปทดลองใช้
7. วิเคราะห์ข้อมูล
8. จัดทำรายงานผลการศึกษาข้อมูล

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของแผนการสอนการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์จำนวน 10 ชั่วโมง โดยนำแผนการสอนที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของข้อความและวัตถุประสงค์ เพื่อหาค่า IOC
2. วิเคราะห์หาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของแบบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ ซึ่งใช้เป็นแบบวัด ก่อน / หลังเรียน โดยนำแบบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ ซึ่งใช้เป็นแบบวัด ก่อน / หลังเรียน ที่สร้างขึ้น จำนวน 40 ข้อ ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของข้อความและวัตถุประสงค์ เพื่อหาค่า IOC และคัดเลือกมาใช้เพียง 30 ข้อ

3. วิเคราะห์ค่าอำนาจจำแนก และค่าความเที่ยง ของแบบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท ซึ่งใช้เป็นแบบวัด ก่อน / หลังเรียน โดยนำแบบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท ไปทดลองใช้กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง
4. วิเคราะห์หาความตรงเชิงเนื้อหา (Content validity) ของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท จำนวน 10 ชุด โดยนำแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท จำนวน 10 ชุด ที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องของข้อคำถามและวัตถุประสงค์ เพื่อหาค่า IOC
5. วิเคราะห์ค่าความเหมาะสม ของแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท จำนวน 10 ชุด โดยใช้มาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และคำนวณหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (คอนบราค)
6. วิเคราะห์ค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกตามเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ คือ 80/80 โดยนำแบบฝึก
7. วิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท โดยวิเคราะห์จากคะแนนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้จากการทำแบบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท โดยวิเคราะห์จากคะแนนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้จากการทำแบบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท โดยใช้สถิติ คือ ค่าเฉลี่ย , ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และ ทดสอบสมมติฐานด้วย Dependent Sample t-test

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท โดยวิเคราะห์จากคะแนนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้จากการทำแบบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท ก่อนและหลังการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท

Paired Samples Statistics

		Mean	N	Std. Deviation	Std. Error Mean
Pair 1	ก่อนเรียน	8.71	41	3.196	.499
	หลังเรียน	18.10	41	2.879	.450

Paired Samples Correlations

	N	Correlation	Sig.
Pair 1 ก่อนเรียน & หลังเรียน	41	.030	.851

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			

Paired Samples Test

	Paired Differences					t	df	Sig. (2-tailed)
	Mean	Std. Deviation	Std. Error Mean	95% Confidence Interval of the Difference				
				Lower	Upper			
Pair 1 ก่อนเรียน - หลังเรียน	-9.390	4.236	.662	-10.727	-8.053	-14.194	40	.000

จากตารางข้างต้น สามารถอธิบายได้ ดังนี้ นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 จำนวน 41 คน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดทักษะก่อนเรียน เท่ากับ 8.71 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.196 และมีค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดทักษะหลังเรียน เท่ากับ 18.10 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.879 สรุป ผลการวิจัยพบว่า ทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สรุปผล

ผลการพัฒนาแบบฝึกแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า แบบฝึกแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นนั้น เป็นแบบฝึกทักษะที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ โดยวิเคราะห์จากคะแนนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้จากการทำแบบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 จำนวน 41 คน มีค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดทักษะก่อนเรียน เท่ากับ 8.71 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 3.196 และมีค่าเฉลี่ยของคะแนนแบบวัดทักษะหลังเรียน เท่ากับ 18.10 คะแนน ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 2.879

อภิปรายผล

ผลการวิเคราะห์และเปรียบเทียบทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ โดยวิเคราะห์จากคะแนนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้จากการทำแบบวัดทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ ก่อนและหลังการเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการทดลองคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5/3 จำนวน 41 คน สรุป ผลการวิจัยพบว่า ทักษะในการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ ของนักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ข้อเสนอแนะ

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอแนะนำ ข้อเสนอแนะ 2 ประการ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะต่อการวิจัยครั้งนี้
 - ควรให้ประชากรทั้งหมดได้เรียนด้วยแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท์ เพื่อจะได้เปรียบเทียบว่า ก่อนเรียนโดยใช้แบบฝึก และหลังเรียนโดยใช้แบบฝึก มีผลอย่างไร และสามารถนำผลที่ได้ไปพัฒนาเพื่อใช้ในการปีการศึกษาอื่นๆ ต่อไป

- ควรมีการสำรวจความคิดเห็นของนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ว่ามีความคิดเห็นเช่นไรเกี่ยวกับแบบฝึกทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันท ชูคดี เพื่อเป็นข้อมูลในการพัฒนาแบบฝึกให้ดีขึ้นต่อไป
 - ควรมีการศึกษาวิจัยโดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับชั้นอื่น เพื่อจะได้ทราบข้อมูลสำหรับใช้ในการพัฒนาแบบฝึกให้ดีขึ้นต่อไป
- ข้อเสนอแนะดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยไม่สามารถปฏิบัติได้ เนื่องจากปัญหาด้านเวลาและต้นทุนที่ใช้ในการวิจัย

2. ข้อเสนอแนะต่อการวิจัยครั้งต่อไป

- ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับทักษะการแต่งคำประพันธ์ประเภทอื่น ๆ
- ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับปัจจัยอื่นที่สามารถพัฒนาทักษะการแต่งคำประพันธ์ให้นักเรียนได้ นอกเหนือจากการใช้แบบฝึกทักษะ

บรรณานุกรม

- ก่อ สวัสดิพานิช. (2514). “แนวการสอนภาษาไทย”, ใน คู่มือภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร : กรมการฝึกหัดครู.
- ฉลาด สมพงษ์. (2547). การสอนโดยใช้แบบฝึกการเขียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนสายธารวิทยา อำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ. การศึกษาอิสระ การศึกษามหาบัณฑิต, สาขามัธยมศึกษา. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชลดา เรืองรักษ์ลิขิต และ สุจิตรา จงสถิตวัฒนา. (2542). สร้อยผกาจากวี. กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธงชัย สุนนจักร. (2538). ประมวลฉันทลักษณ์ : คู่มือการแต่งฉันทภาษามคร. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์การศาสนา.
- นิตยา ฤทธิ์โยธี. (2520). การทำและการใช้แบบฝึกทักษะ. กรุงเทพมหานคร : หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). การวิจัยเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร : สุริยวิทยาสาน.
- ผกาดี ปัญญวรรณศิริ. (2540). การสร้างแบบฝึกการอ่านออกเสียงพยัญชนะต้น ร ล และพยัญชนะควบกล้ำ ร ล ว เพื่อใช้เสริมการสอนนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. ปริญญาโท การศึกษามหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- พรทิพย์ เสาวโค. (2543). การสร้างแบบฝึกแต่งคำประพันธ์ประเภทฉันทสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ การศึกษามหาบัณฑิต. สงขลา : มหาวิทยาลัยทักษิณ.
- พรสวรรค์ คำบุญ. (2534). เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนคำยากของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนโดยใช้แบบฝึกและไม่ใช้แบบฝึก โรงเรียนร่อนคำ จังหวัดกาฬสินธุ์. วิทยานิพนธ์ ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- รัชนี ศรีไพรวรรณ. (2517). “แบบฝึกหัดทักษะภาษาไทยสำหรับเด็กแรกเรียน”, ใน คู่มือแนวความคิดและทักษะบางประการเกี่ยวกับกลุ่โลบายกับการสอนเด็กที่เริ่มเรียนที่พูดสองภาษา. นครราชสีมา : สำนักงานศึกษาธิการเขต 11.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน. กรุงเทพมหานคร : อักษรเจริญทัศน์.
- วราภรณ์ บำรุงกุล. (2537). ร้อยกรอง. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ต้นอ้อ.
- วิทย์ ศิวะศรียานนท์. (2504). วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์. กรุงเทพมหานคร : สมาคมภาษาและหนังสือแห่งประเทศไทย
- สิทธา พินิจภูวดล และประทีป วาทิกทินกร. (2516). ร้อยกรอง. กรุงเทพมหานคร : มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- สุจิต เพียรชอบ และ สายใจ อินทร์พรหม. (2522). วิธีสอนภาษาไทยในระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช.
- สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2544). การผลิตนวัตกรรมการเรียนการสอน. ชัยนาท : ชมรมพัฒนาความรู้ด้านระเบียบกฎหมาย.
- สุภาพร มากแจ้ง. (2536). กวีนิพนธ์ไทย 2. กรุงเทพมหานคร : โอเดียนสโตร์.
- สุวิทย์ มูลคำ และ สุนันทา สุนทรประเสริฐ. (2550). การพัฒนาผลงานทางวิชาการสู่การเลื่อนวิทยฐานะ. กรุงเทพมหานคร : อีเคบุ๊กส์.